

en Kommune udskriver et større Beløb end Gennemsnittet af de sidste 3 Aar — Statistikkuddet fradrages — skal vedkommende Landkommune have Samtykke dertil af Amtsrådet og vedkommende Købstadskommune af Indenrigsministeren. For Tiden er det saaledes for Købstadskommunens Vedkommende, at naar en saadan efter sit lagte Budget maa udskrive et større Beløb for det kommende Aar end Gennemsnittet af de sidste 3 Aars Skattebeløb med Tilføjelse af 20 pCt., skal vedkommende Kommune have Indenrigsministerens Samtykke, og dette er højst rimeligt. Naar der til Skattebeløb lægges et Tillæg af 20 pCt., vil Følgen efter al Rimelighed — ellers skulde vedkommende Kommune være vokset overordentlig stærkt i de sidste Aar — blive, at Skatteprocenten maa forhøjes, og altsaa det udskrevne Beløb hos hver enkelt Skatteyder forøges, og i saa Fald er det naturligt, at der skal indhentes Samtykke fra de højere Autoriteter. Men nu ønsker Mindretallet at flytte denne Bestemmelse om de 20 pCt. Tillæg hen til at gælde, naar der overhovedet udskrives et større samlet Skattebeløb end det foregaaende Aar. Betydningen heraf vil være den, at der neppe er en eneste Kommune i Landet, som ikke Aar for Aar skulde indhente dette Samtykke. Naar man ser paa Købstadskommunerne, er der neppe en eneste, uden at den vokser saa meget i Indbyggertal, og Skatteevnen tiltager saa meget, at selv om man anvender den selvsamme Skatteprocent Aar efter Aar, saa bliver dog det samlede Beløb, der udskrives, stadig lidt større. Jeg har undersøgt dette for de sidste 10 Aar, og ved at se paa Listen for en Række Købstæder viste det sig for alles Vedkommende, at Skattebeløbet steg lidt Aar for Aar. For nu ikke at tage en By, hvor Resultatet kunde blive urigtigt, fordi denne By var stærkt voksende, tog jeg for et helt Tiaars Vedkommende en By, om hvilken alle vide, at den ikke vokser, nemlig Ribe. Skønt Ribe er en stillestaaende, stagnerende By, viser det samlede Skattebeløb sig dog ogsaa der Aar for Aar lidt voksende. I 1896 f. Eks. var det 45,041 Kr., i 1897 45,592, i 1898 47,835, i 1899 50,051 og i 1900 52,000. Altsaa det, som Mindretallet foreslaar, vil i Virkeligheden sige, at enhver Købstad skal, naar den har lagt sit Budget, indsende det for at indhente Ministeriets Samtykke, uanset at der slet ikke bliver Tale om at kræve større Skatter hos Skatteyderne, kun fordi enhver By, selv en

stagnerende, dog altid faar maaske 1,000 eller 2,000 Kr. mere ind om Aaret. Det samme vil sikkert ogsaa finde Sted for Landkommunernes Vedkommende. Ved en Undersøgelse i statistisk Aarbog, hvor man ikke har de enkelte Landkommuner, men har dem samlede inden for Amtsråds kredse, viser det sig i alt Fald, at for hver Amtsråds kreds er Skattebeløbet aarlig lidt voksende. Disse Ændringsforslag Nr. 74 og 75 ville altsaa i Virkeligheden kun medføre et rent unyttigt Omsvøb, et ganske overflødig og hensigtsløst Skrivi, hvor hver enkelt Kommune Aar for Aar skulde skrive til Ministeriet eller Amtsrådet for at faa Samtykke til en forøget Skatteudskrivning, som ingen kunde tænke paa at ville nægte dem, fordi det ene og alene er en Følge af, at der er kommet maaske 10—15—20 flere Skatteydere i Kommunen.

Jeg har saa kun tilbage et andet og ogsaa vigtigt Ændringsforslag, nemlig Nr. 76 angaaende Fastsættelsen af Kjøbenhavns Kommunes Skat. Ogsaa her er det Flerparten, der stiller et Ændringsforslag til Regeringsforlaget. Dette gik ud paa, at Kjøbenhavns Skatteprocent, naar Skattelovene vare vedtagne, skulde sættes til 2 pCt., og Motivet hertil var det, at Kjøbenhavn ligesom andre Kommuner igennem Skattelovene vilde faa en Række ny Indtægter, som fuldtud vilde opveje denne Nedgang. Saalænge Skattelovene derfor have været behandlede, har det været en Forudsætning, at Kjøbenhavns Kommune kunde nedsætte sin Indkomstskat fra 3 til 2 pCt., da den vilde faa rigelig Erstatning for de 1,200,000 Kr., det omtrent vilde dreje sig om, igennem den kommunale Ejendomsskyld, i Byens Anpart af Tilskuddet til Kommunerne, i Skatten paa Aktieselskaber m. m. Det er jo bekendt, at dette Forslag imidlertid har haft mange Modstandere. I det andet Ting har Hovedstadens liberale og socialdemokratiske Repræsentanter meget stærkt urgeret, meget kraftig forlangt, at Kjøbenhavns Kommune vedblivende skulde opkræve af Skatteyderne 3 pCt., og ærede Medlemmer af dette Ting ville erindre, hvorledes et nu afdød Medlem, ogsaa en Repræsentant for Kjøbenhavn, i Fjor meget stærkt forlangte det samme. Nu var der for Regeringen Anledning til at tage Spørgsmaalet op til ny Overvejelse, nu da der er sket forskellige Ændringer i Skattelovene, som noget ville forandre de ny Indtægter, Kjøbenhavns Kommune paa denne Vis erhverver sig. Der er allerede under Debatten i Dag